

С петото си правно основание жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал редица грешки при прилагане на правото и не е изпълнил задължението си за мотивиране, доколкото постановил, че Комисията основателно е увеличила размера на наложената на жалбоподателя глоба поради наличието на повторност на нарушението, въпреки че не съществува нито правно основание, нито окончателно съждане, които да обосновават подобно увеличение. По този начин Първоинстанционният съд нарушил както общия принцип на законоустановеност на наказанията, така и принципите на правната сигурност и на доброто правораздаване.

С шестото си и последно правно основание жалбоподателят твърди най-накрая, че Първоинстанционният е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че Комисията основателно е увеличила първоначалния размер на глобата с оглед на възпиращия ефект, въпреки че тя трябвало да вземе предвид окончателния размер на последната, за да прецени дали е необходимо да увеличава размера на глобата с оглед на този ефект.

- (¹) Регламент № 17/62 на Съвета от 7 февруари 1962 година, Първи регламент за прилагане на членове 85 и 86 от Договора (ОВ L 3, стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3).
- (²) Регламент № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- (³) Решение на Комисията от 27 октомври 2002 г. по преписка COMP/E-1/37.152, Гипсокартони, ОВ L 166, 2005 г., стр. 8).

**Преюдициално запитване, отправено от
Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 23 септември
2008 г. — Yasar Erdil/Land Berlin**

(Дело C-420/08)

(2008/C 327/20)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yasar Erdil

Ответник: Land Berlin

Преюдициален въпрос

Може ли да се позове на специалната защита срещу експулсиране, предвидена в член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38/ЕО (¹) от 29 април 2004 г., турски гражданин, който

се намира в правното положение по член 7, първо изречение, второ тире от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране и живее от раждането си през 1989 г. в Германия?

- (¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État
(Белгия) на 26 септември 2008 г. — Enviro Tech (Europe)
Ltd/Белгия**

(Дело C-425/08)

(2008/C 327/21)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищец: Enviro Tech (Europe) Ltd

Ответник: Белгия

Преюдициални въпроси

Въпрос 1:

— Съобразена ли е Директива 2004/73/ЕО (¹) с Рамкова директива 67/548/ЕИО (²), по-конкретно с точка А.9 от приложение V към нея, която урежда методите за определяне на температурата на запалване, след като първата директива класифицира пРВ като лесно запалимо вещество (R 11) единствено въз основа на опит, извършен при температура -10° C?

— Съобразена ли е Директива 2004/73/ЕО с Рамкова директива 67/548/ЕИО, по-конкретно с точка 4.2.3 от приложение VI към нея, след като първата директива класифицира пРВ като токсично за възпроизводителната функция вещество от категория 2 (R 60), от една страна, без ясно доказателство при съответните изследвания върху животни за наблюдавани токсични ефекти, които да обосноват сериозно предположение, че експозицията върху хората на подобно вещество може да доведе до токсични ефекти върху развитието и, от друга страна, въз основа на опити, които разкриват токсични ефекти единствено при животните, подложени на концентрация от 250 PPM, или единадесет пъти над максималната и четиридесет пъти над средната концентрация на пРВ, на която са изложени хората при работа с продукта?